

Van bezoek tot Stichting Tileng

(geschreven door Ton Lange, voorzitter van de stichting)

Na onze rondreis door Indonesië, Sumatra, Java en Bali, hebben wij een bezoek gebracht aan ons FP-kind Ribut Riyani, toen 5 jaar oud, en haar familie. In tegenstelling tot wat gebruikelijk is hebben wij geen bezoek van een uurtje afgelegd maar zijn wij, op verzoek van de familie, twee dagen te gast geweest.

gehele dusun uitgelopen om deze orang Belanda's te zien. Wij waren namelijk de eerste buitenlanders die de dusun bezochten. Na de kippen in het gereed staande "kippenhok" gezet te hebben en de geiten naast de bamboehut vastgezet te hebben zijn wij begonnen aan de gebruikelijke plichtplegingen onder

seizoen was. Desgevraagd vertelde hij dat deze alleen gevuld kon worden door een te bestellen tankauto. Deze moest dan twee keer komen en dat was een hoop geld. Nadat ik gezegd had dat ik het water wel zou betalen als het water gebracht zou worden terwijl ik nog aanwezig was, zei hij dat dat dan binnen een

"Het is allemaal begonnen in 1997 met het bezoek van mijn vrouw en mij aan ons Foster Parents kind in de dusun Manggung".

In de maandelijkse briefwisseling met de familie hadden wij toegezegd kippen en geiten mee te nemen als wij naar hen toe zouden komen.

Om deze belofte waar te maken hebben wij tijdens onze autorit van Yogyakarta naar Manggung, ruim twee uur rijden, 10 kippen en 2 geiten gekocht. Daarnaast kochten wij nog een baal rijst, suiker en thee.

Toen wij in Manggung aankwamen was de

toezien oog van alle bewoners. Daarna hebben wij de meegebrachte cadeautjes voor Ribut, de familie en de kinderen van de dusun uitgedeeld.

Na de thee en de versnaperingen, bijeen gebracht door de familie en de bewoners, zijn wij een wandeling gaan maken in de dusun. Voor de bamboehut staat een grote betonnenwatertank met een inhoud van 5000 liter. Al snel vertelde Sutimin, de vader van Ribut, dat deze tank leeg was omdat het een vrij droog

uur te regelen was. Inderdaad binnen een uur waren er twee tankauto's geweest en had de familie weer water voor een aantal maanden.

De eerste dag zijn wij onder veel belangstelling van de dorpsgenoten goed doorgekomen. Bedtijd brak aan. Hoe zou men dat regelen dachten wij? Het bamboehutje was een grote ruimte die met gordijnen was afgezet voor de "keuken" en de "slaapkamer". In het hutje stond een houten bed en een houten bank.

Al snel volgde de slaapindeling. Mijn vrouw werd uitgenodigd in het houten bed waarin zij zou slapen met de moeder, Sri Suwarti, en Ribut. Ik moest op de bank slapen en de vader ging slapen op de kleigrond in een hoek van het hutje. Van slapen kwam natuurlijk niet veel terecht. Voor mijn vrouw was het niet gewoon om met zijn drieën in een bed te slapen en voor mij was de bank na verloop van tijd toch wel hard. Als we niet slapen konden wij door het dak naar de hemel kijken.

Gelukkig duurde de nacht niet zo lang. Deze mensen komen om 04.00 uur weer tot leven en begint de vrouw alweer aan haar dagelijkse bezigheden. Na een simpel en goed ontbijt zijn wij met de familie naar het schooltje van Ribut geweest en hebben inkopen gedaan op de pasar. Een uur rijden vanaf Manggung. Daar hebben wij kleren en andere noodzakelijkheden voor Ribut, haar vader en moeder gekocht.

Na terugkomst van de pasar hebben wij thee gedronken en nog wat rondgewandeld in de dusun. Toen werd tijdens de gesprekken met de dorpingen het idee geboren om wat meer te gaan doen voor de bewoners in de dusun Manggung.

Ik heb hen gevraagd een plan te ontwikkelen voor het bouwen/renoveren van woningen in de dusun. Ik zou dan in Nederland op pad gaan om sponsors te vinden die dat plan zouden willen financieren.

Na toch wel twee vermoeiende dagen namen wij voldaan afscheid van de familie

en de dorpingen met de toezegging dat wij over twee jaar terug zouden komen.

Snel nadat wij weer in Nederland kwamen, kwam ik in het bezit van het door de bewoners met hulp van FP opgezette plan. Het betrof de nieuwbouw van drie woningen en het renoveren van zeven woningen. Met dit plan ben ik op pad gegaan en heb een sponsor gevonden.

Nu konden de bewoners met een aantal vaklui aan de slag.

In 1999 zijn mijn vrouw en ik weer naar Indonesië gegaan. Naast de rondreis op Oost-Java zijn wij natuurlijk weer in Manggung geweest. Naast de gebruikelijke activiteiten konden wij de gerenoveerde en een afgebouwde woning(en) aanschouwen. De nieuwe woning was op de plaats van het bamboehutje voor onze familie gebouwd. Zij waren daar zeer blij mee. De andere twee nieuwe woningen waren in aanbouw zodat ik daar zelf ook nog aan heb kunnen met-selen. Nu zijn wij maar een dag gebleven wegens tijdgebrek.

Wij zijn wel met de familie naar de pasar geweest in Wonosari. Ook nu beloofden wij ons te blijven in zetten voor de dusun en in 2002 terug te komen.

In Nederland blij je je bezighouden met Manggung. Er kwamen signalen richting Nederland dat men wel met andere projecten verder wilde gaan maar dat dan op desaniveau zou moeten gebeuren om Manggung niet meer privileges te geven boven de andere 16 dusun's die samen de desa Tileng vormen.

Nu ik meer geld nodig had voor andere projecten en voor een groter gebied zeiden mijn sponsors dat ik dan maar het e.e.a. zou moeten formaliseren.

Tijdens het vertonen van mijn video-opnames van onze reis op Oost-Java werd het idee geboren een stichting op te richten. Een van de toeschouwers was bereid de stichting met mij op te zetten. Nadat ook een collega van mij bereid was een bestuursfunctie te bekleden was het snel bekeken. Op naar de notaris en de Stichting Tileng was geboren in juni 2000.

Vanaf dat moment moest het bestuur gaan werken om de stichting verder vorm te geven en operationeel te krijgen. Een van de resultaten is een website op het internet en een in tweetalen uitgekomen brochure.

In plaats van 2002 zijn mijn vrouw en ik reeds afgelopen maart/april weer in Indonesië geweest. Enerzijds voor een bezoek aan onze familie aldaar en anderzijds voor een rondreis op West-Java. Daarnaast heb ik totaal een week besteed aan zaken in het belang van de Stichting Tileng. Zoals o.a. het regelen van de vertegenwoordiging aldaar en het maken van afspraken met de leider(s) van de desa Tileng en de dusun's.

Het was weer een voortreffelijke tijd.

Ik besluit nu mijn verhaal en hoop dat u het leuk en interessant vond. Mocht u geïnteresseerd zijn in wat meer gedetailleerde informatie over de stichting, kijk dan op de website van de stichting www.tileng.nl.

